

CONTROVERSIAE JURIS FEUDALIS
Disputationibus XI. enucleatae,

Quas

A. D. O. M.

SUB PRÆSIDIO
JOHANNIS NIELLII
VESALII J.C.

*In celeberrima Cattorum Academia Marpur-
genſi exercitiij gratia defendendas
ſuſceperunt*

Nobiles & eruditi aliquot juvenes LL.
ſtudioſiſſimi.

Editio ſecunda ab ipſo auctore aucta.

MARPURGI CATTORUM,

Imprimebat Paulus Egenolphus, Typogr. Academicus.

MDCCCLXXVII

COLL. SOC. IESV SALM. EX DONO RLOVM

**CLARISSIMIS ET MAGNIFICIS VIRIS, D. D. PETRO BREMKENIO, IV-
rium Licentiatō, & RUTGERO BRECHTIO, Consulibus,
totiq; Senatui VVesaliensis Reip. Dominis & Patribus plu-
rimum observandis, S. P.**

UM juxta Regii Prophetæ sententiam, filii sint possessio patribus à Jehova concessa, Clarissimi & Magnifici viri, Domini & Patres plurimum observandi, meritò illorum labores eius possessionis fructus censerì debent. Cùm autem non solum illi patrum loco habendi sint, qui filios genuerunt, sed etiam inter alios, fidi Magistratus, qui Patres patriæ nominantur: cur non & illi fructuum horum hæredes constituentur, ab illis præsertim filii, qui omnes suas actiones eò collimât, ut & patriæ & suis familiis sint utiles & ornamento. Quales sanè non paucos videt hodie filios hæc fœlix Respublica, filios inquam spei magnæ, quos hic natos, sacro Baptismate tinctos, in Ecclesia & Schola piè & diligenter à vestris Pastoribus & Scholæ moderatoribus institutos; nostris speramus successuros laboribus, & fœliciter Ecclesiam, Rempublicam & pias familias ornaturos: & inter illos vixit quàm diu Deo patri visum est, Joannes Niellius meus: sed virentem illam arborem, florentem, & quodammodo fructificantem præmatura morte succisam voluit Dominus: & quid dicam, dissimulémne summo cum meo id factum dolore? cùm nihil humani à me sit alienum: & cum ingenti totius familiæ damno, quæ magnas de ipso spes conceperat, id factum experiat. Sed quid conquerar, justa semper est eius voluntas, qui spes nostras humanas eludere solet, ut in ipso solo acquiescamus: semper sapientissima providentia & immensa bonitas, qua bona & mala dispensat in suorum salutem. Ori igitur manum imponam, & tacebo, quia tu sapientissime, clementissime, & justissime Domine fecisti: tantùm hoc toto animo exopto, ut pro sua immensa clementia misericordiarum ille pater summo jure nobiscum non agat, sed eam lampadem quam in illo extinguere in terris voluit, ut luceat in cœlo, in reliquis septem filiis accendere dignetur, ad magni sui nominis gloriam. Nunc autem dum

Disputatio I.

DE FEUDORUM ORIGINE, authoritate, definitione & divisionibus.

Respondente Johanne Protte Lemgovienſi VVeſtphalo.

THEſIS I.

PRIMA feudorum origo ferè unà cum genere humano extitit: quando primùm cœperit ob rei antiquitatem defini nequit: probabile eſt ab iis promanſiſſe, qui primi in alios Imperium uſurparunt, qui huiusmodi adminiculis infirmam adhuc & crescentem suam potentiam corroborare neceſſe habuerunt.

A Prima igitur monarchia feudorum initia deducimus, qua cœpit viro adhuc Non. Genſ. 10. verſ. 8. & ſeqq. Berof. de antiq. regn. lib. 4. facit. c. un. §. 1. ibi antiquiſſimo. 1. F. 1. & quòd ad vires Imperij augendas & confirmandas hac res fuerit introducta, text. eſt in c. 1. verſ. permultas enim. 2. F. 32. Quæ ratio antiquiſſimo illo tempore multo magis locum habuit, ut probabile omninò ſit, rem Imperijs & regnis, inter nationes & populos liberor & ſui juris ab initio exurgentiſſima, tam utilem & tam neceſſariam, etiam eo tempore extiſſe, & concinua ſerie in reliquis etiam monarchijs fuiſſe uſurpatam. Sed ne conjecturis immoremur, exemplum huius rei extat manifeſtum Genſ. 14. verſ. 4. ubi exemplum eſt quinq. regum, qui dicuntur 12. annis ſerviſſe Chodolahomor, & anno. xij. ab eo rebellare. Cur huic ſerviuerunt? abſq. dubio quia bello victis reſtituta ſunt iſ regna ſub conditione, fidelitatis victori in poſterum nomine receptorum regnorum præſtanda. Servior igitur, non ut mancipia, (Tyrannus autem hoc in more fuit, ut victos reges pro mancipijs haberent. Sic Adonibeze. reges 70. Iud. 1. verſ. 7. Perſicus Sapor Imp. Valerianum, Tamberlanes Bajazetem & c. Hos autem 3. reges ita habitos non fuiſſe, ſed ſuis regnis à victore reſtitutis præſuiſſe, colligitur ex d. cap. 14. verſ. 2. 8. 11. 21. & ſeqq.) non etiam ut ſubditi tantùm: nam fidelitas quæ ſubjectionis ratione præſtatur perſonam ipſam tantùm reſpicit, & habitacionis tantùm ratione, quam quis habet in territorio Domini præſtatur. Roſent. in ſynopſi feud. cap. 6. §. 160. ſed ut vaſalli, & ratione regnorum, quæ cum victori jure belli pleno jure acquiſita fuiſſent, & item ea quæ ex hoſtib. Iuſt. de rer. diſ. l. ſi captivus. 20. §. 1. verſ. publicatur. de capt. & poſt. rever. ipſis ſub fidelitatis conditione rursus à victore fuerunt conceſſa. Habuerunt igitur uſumfructum feudi regalis ſub fidei conditione ipſis conceſſum, cuius nomine præſtiterunt per annos 12. ſervicia feudalia. Simile exemplum eſt 2. Paralipom. 36. verſ. 13. (ubi etiam mentio juramenti fidelitatis) Iſtem. 12. verſ. 3. & 9. Et aliquot exempla 3. Regum. 4. verſ. 7. cum 14. verſ. ſeqq. Exem-

huius nullitatem & falsitatem multis multi probaverunt: reliquis plenius & accuratius Auctor libri, qui inscribitur *Brutum fulmen* Papa Sixti V. adversus Henricum Sereniss. Regem Navarra &c. ubi pag. 128. & seqq. 25. argumentis, eorumq; plerisq; ex Pontificiorum scriptis desumptis, hanc falsitatem demonstrat. Nullitas vel ex eo manifesta est, quod Regibus (quibus, cum plerumq; hereditariam obtineant dignitatem, plus juris in regno, quam Imperatori in Imperio, quod ex electione olim Senatuseq; populi, hodie Septemvirorum obtinet, tribuitur) ditiones suas & propria regni iura sine populi & subjectorum consilio & consensu alienare non est licitum, ut probat c. intellecto 33. ex. de iur. iur. plenius Hotom. 1. quast. 1. fol. (mibi) 8. &c. Ipsi Imp. sibi hoc non licere testantur titulo, quo hodie utuntur, ut allen zeiten mehet des Reichs. (Ex eo & Augustum Romanis dictum vulgò existimant, quod merito displicet Corasio 3. misc. 22. n. 6. 7. & eo satis refutatur, quod Augustum Graeci dicant Σεβαστῶν. Act. or. 25. vers. 25. & c. 27. pr. id est, venerandum, maiestatis plenum: Confer Myns. ad epigraphen proemij Instit. nu. 26. ubi ab augurijs Augustum dictum putat.) Accedit d. brutum fulmen. fol. 52. & seqq.

DISPUTATIO III.

De Rebus quae in feudum dantur.

Respondente Johanne Jacobo Aulbero Stutgardiano
V Wirtembergico.

T H E S I S I.

Res, quae in feudum dari possunt, sunt corporales, eaq; vel soli, vel solo coherentes.

text. c. 2. feud. 1. §. fin. Ad hanc classem pertinere, praedia, fundum, aream, aedificiū, sylvam, arvum, hortos, met allorum, calcis, arena &c. fodinas seu scilicet careat dubio. Hotom. disp. feud. 10. pr. Eo sem referunt molendina: quod tamen ita verum est, si aliquantū saltem solo coherent, ita ut loco non moveantur, qua distinctio etiam horrea & granaria rectè in feudum dantur, l. 18. de act. empt. l. 60. de acquir. rer. dom. l. 1. Borch. c. 6. n. 11. Rosentb. c. 4. §. 2. lit. f. & §. 3. Insulam etiam in feudum dari posse, non est dubium. Sed quid de insula mobili qua mari vel flumini innatat, cuius mentio fit in l. pen. §. 2. de acquir. rer. dom. Non magis in feudum dari posse dicendum, quam navem. arg. l. illud. ad l. Aquil. nulla enim ratio reddi potest, cur navis in feudum dari non possit, nisi quia res mobilis est, l. 1. §. 7. iunct. §. 6. de vi & vi arm. Exemplo navis, molendina etiam in aquis natantia in feudum dari posse rectè negatur. Rosent. d. §. 2. in fin. De lacubus & stagnis idè ait Hotom. d. disp. 10. multò magis: idè est dicendum de fluminibus. Inter immobilia, qua per se in feudum rectè dantur etiam vulgò numerant fructus pendentes, Rosentb. c. 4. §. 2. Ferr. Mont. lib. 2. feud. c. 3. quae percipere non possunt: Si enim de fructibus unius tantum anni hoc intelligatur, non video quales sit illud futurum feudum, ex quo nulla utilitas percipi potest, nisi simul feudum extinguatur, extrinsecus scilicet immobili, qua consistat fructibus, quibus percipitur, eam extingui necesse est. Si de perceptione multorum annorum in-

in hac materia impensis reliquis rectius & distinctius explicasse videtur. Don. in comm. postulat. de pet. hered. In maritorum restituentium dotem soluto mat. & aliorum possessorum bonaf. De utilib. impensis text. est 2. F. 28. §. si vasallus. cui concordat L. 27. §. fin. vers. nisi tamen paratus sit: de R. V. ubi idem planè dicitur, quod in d. §. si vasallus. quod magis confirmat, quod diximus, totam hanc de impensis quaestionem ex jure civili definiendam esse. Proluxè eam tractat Pistor. 2. qu. 42. per tot. ubi & apud Ros. §. 120. & aliquot seqq. varia videri possunt opiniones. Pistorium in plerisq; sequimur. Diversum jus obtinet. in emphyteuta: quem citra hujusmodi distinctionem rectè negat Bald. ad L. 1. & 2. C. de jur. emphyt. nullas repetere impensas, licet absq; eius culpa emphyteusis finiatur, & siue sit emphyteusis privata, siue publica. In hoc enim illi emphyteusis data & concessa est sub canone, qui non aequat justam locationis mercedem, ut eam reddat meliorem, & in eam impensas faciat: (semper enim habet ille contractus ex parte accipientis meliorationis legem. Cuj. in c. un. qui success. tenean. post eum Borch. de feud. c. 3. nu. 2.) atq; idè rectè placuit etiam magnas impensas ad emphyteutam spectare. Costal. ad L. 61. locat.

DISPUTATIO XI.

De Regalibus.

Respondente Gerlacho à Kerffenbruch, VVestphalo.

T H E S I S I.

Regalia a sunt iura b. eis qui superiorem non recognoscunt c. (non aliis, nisi ex illorum concessione, vel præscriptione d) competentia ad rempub. tuendam. Suntq; vel maiora, vel minora.

a) à Rege sic dicta, cuius nomine jure feudali plerumq; intelligitur Imperator: unde regalia, pro Imperatoris iura. Hot. in lexic. feud. verb. regem. atq; ita accipi in c. un. qua sint reg. non habet dubium: cum sit Constitutio Friderici. (primo, ut contra alios probat. Dn. Præcept. Sixtin. in erudito comment. ad d. c. un. in proem.) edita postquam hac jura post victoriam vindicasset à civitatib. Italia: ut ex Gunthero (qui gesta Friderici I. carmine conscripsit. Hot. 2. F. 53. pr.) & Radewico probat Hot. d. c. un. 2. F. 56. pr. Varias opin. cur hac jura dicantur regalia vid. apud Ros. c. 5. §. 2. lit. c. b) ita definit Sixtin. in d. comment. c. 1. contra Hoto. qui in lexico feud. verb. regalia pro feudis. & disp. feud. 6. pr. contendit. passim in jure feud. regalia præcisè pro feudis regalib. accipi: quod tantum abest, ut locis ab eo adductis probetur, ut (excepto d. c. un.) nusquam in his libris feudorum ulla omninò regalium simpliciter fiat mentio. Sixtin. d. loc. c) his omnib. regalia competere experientia testatur, & communiter à Dd. receptum est. Sixtin. in d. c. 1. ubi ex eo arguit angustiam definitionis vulgò receptæ, quod regalia sint jura Imperatori competentia & c. Rosenth. d. §. 2. Borch. in d. c. un. 2. F. 56. nu. 2. d) qua legitima concessio- nis loco est: his duob. modis acquiruntur regalia superiorem recognoscentib. Borch. num. 6. Concedere potest Imperator, modò concessio non tendat in gravem Imperii læsionem. arg. dist. disp. 2. eb. 6. in fin. Ros. d. c. 5. §. 6. M. Ant. Peregr. tract. de jure & priv. lib. 1. c. ult. nu. 74. his qui de feudo regali ab Imperatore investiti sunt, eand. potestatem in suo tercio